A BIZOTTSÁG (EU) 2015/293 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2015. február 24.)

egy elnevezésnek az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába való bejegyzéséről (Liliputas [OFJ])

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló, 2012. november 21-i 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 15. cikke (2) bekezdésére, valamint 52. cikke (3) bekezdésének b) pontjára,

mivel:

(1) Az 1151/2012/EU rendelet 50. cikke (2) bekezdésének a) pontjával összhangban a Bizottság közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* Litvánia kérelmét ([2]) a „Liliputas" elnevezés bejegyzésére.

(2) Az 1151/2012/EU rendelet 51. cikke (2) bekezdésének megfelelően Lengyelország 2013. szeptember 13-i felszólalásában és 2013. november 8-i indokolással ellátott felszólalásában kifogással élt a bejegyzés ellen. A kifogás elfogadhatónak bizonyult.

(3) 2014. január 8-án kelt levelében a Bizottság felkérte az érdekelteket a szükséges konzultációk lefolytatására, hogy egyezségre jussanak egymás között saját belső eljárásaiknak megfelelően.

(4) Litvániának és Lengyelországnak nem sikerült egyezségre jutnia.

(5) Mivel nem jött létre egyezség, a Bizottságnak az 1151/2012/EU rendelet 52. cikke (3) bekezdésének b) pontjában előírt eljárás alapján határozatot kell elfogadnia.

(6) Az 1151/2012/EU rendelet 10. cikke (1) bekezdésének c) pontjával összhangban a felszólaló azt állította, hogy a „Liliputas" elnevezés oltalom alatt álló földrajzi jelzésként történő bejegyzése veszélyeztetné egy részben azonos elnevezés, több védjegy és termék fennmaradását, amelyek jóval több mint öt éve jogszerűen jelen voltak Lengyelország piacán, amikor a Bizottság 2013. június 15-én közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* Litvánia kérelmét a „Liliputas" elnevezés oltalom alatt álló földrajzi jelzésként történő bejegyzésére; a felszólaló szerint a bejegyzés veszélyeztetné a „Liliputas" sajthoz hasonló jellemzőkkel és hangzással rendelkező lengyel „Liliput" elnevezésű termék fennmaradását.

(7) A felszólaló azzal érvelt, hogy a „Liliput" elnevezés Lengyelországban általában kisméretű termékek, többek között sajt megnevezésére is szolgál. A „Liliput" elnevezésű sajt 1971 óta jogszerűen előállított és forgalmazott termék Lengyelországban. A vállalati szabványokban, a technológiai útmutatókban és a nyersanyagok felhasználására vonatkozó előírásokban a „Liliput" elnevezésű sajtot a gouda, az edami és az ementáli típusú sajtok mellett említik. A lengyel sajt esetében használt elnevezés jól ismert a lengyel fogyasztók körében, és semmilyen módon nem kapcsolódik a litván sajthoz. Ezért azt egy általános lengyel sajttípus köznevesült elnevezésének kell tekinteni. A lengyel „Liliput" sajt jellemzői, megjelenése és mérete hasonló a litván „Liliputas" sajtéhoz. A felszólaló arra a következtetésre jutott, hogy a „Liliput" és „Liliputas" köznevesült elnevezésű, hasonló termékek. A „Liliputas" elnevezés oltalom alatt álló földrajzi jelzésként történő bejegyzése miatt ezért a lengyel termelők nem hozhatnák forgalomba „Liliput" elnevezésű sajtjukat, illetve nem használhatnák a „Liliput" elnevezést sajt neveként.

(8) A felszólaló azzal is érvelt, hogy a bejegyzendő termék és elnevezés nem felel meg az 1151/2012/EU rendelet 5. cikkének (2) bekezdésében előírt követelményeknek. A közzétett egységes dokumentum szerint a sajt a mérete miatt kapta a „Liliputas" nevet. A „Liliputas" elnevezés ezért nem a termék származási helyére, hanem – a lengyel „Liliput" elnevezésű sajthoz hasonlóan – a sajt kis méretére utal. A termék minőségi jellemzői ezenkívül nem a földrajzi eredetének tulajdoníthatók, hanem annak, hogy kisméretű hengerekben érlelik. A *Penicillium pallidum* Smith mikroszkopikus penészgombának a „Liliputas" elnevezésű termék érzékszervi jellemzőire gyakorolt hatása nem igazolt. Az a tény továbbá, hogy a terméket a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége (Szovjetunió) hatósági szabványai alapján állították elő, azt támasztja alá, hogy a terméket a Szovjetunióban bárhol előállíthatták, valamint hogy a termék és a behatárolt földrajzi terület között nincs kapcsolat. Következésképpen a „Liliputas" sajtot általános terméknek kell tekinteni.

([1]) HL L 343., 2012.12.14., 1. o.
([2]) HL C 170., 2013.6.15., 46. o.

(9) Számos lengyel sajtkészítő jegyeztetett már be a „Liliput” kifejezést tartalmazó védjegyet, így például a „Cheesland Liliput” és a „Ser liliput” bejegyzett szó- és grafikus védjegy, valamint a „Serenada Liliput” bejegyzésre irányuló kérelemmel érintett szóvédjegy. A lengyel „Liliput” elnevezésű terméket nagy mennyiségben állítják elő: 2013-ban ipari mennyiségben 2 762 tonnát állítottak elő és hoztak forgalomba 2 250 üzletben szerte Lengyelországban; az előállított mennyiség 4,8 %-át exportálták az Unió piacára. A „Liliput” sajtként előállított termékek 90 %-a védjegyoltalom alatt áll. A felszólaló véleménye szerint a „Liliputas” elnevezés oltalom alatt álló földrajzi jelzésként történő bejegyzése veszélyeztetné e védjegyek fennmaradását.

(10) A felszólaló által benyújtott fenti kifogások ellenére a „Liliputas” elnevezés oltalom alatt álló földrajzi jelzésként történő bejegyzése az alább említett okok miatt helyénvaló.

(11) Habár a „Liliputas” elnevezés használata bizonyára a sajt kis méretéből ered, egyértelmű, hogy az elnevezés Litvániában fél évszázad alatt elveszítette a méretre utaló jellegét, ehelyett szoros kapcsolat alakult ki az előállítás helyével. A „Liliputas” elnevezés Litvániában napjainkban egyértelműen a Belvederisben kézzel előállított kiváló minőségű félkemény érlelt sajtot jelenti. A litván fogyasztók az elnevezést nem valamely lengyel sajttal vagy a szabványosított, ipari keretek között zajló sajtkészítéssel kapcsolják össze. Ezért, habár nem utal kifejezetten földrajzi területre, a „Liliputas” elnevezés megfelel az 1151/2012/EU rendelet 5. cikke (2) bekezdése meghatározásának, amelynek értelmében az oltalom alatt álló földrajzi jelzés egy meghatározott helyről, régióból vagy országból származó terméket jelölő elnevezés.

(12) A fentiek alapján a „Liliputas” nem tekinthető köznevesült elnevezésnek. A köznevesült elnevezések – habár történelmileg kapcsolódnak ahhoz a helyhez, ahol az általuk jelölt terméket eredetileg előállították vagy forgalomba hozták – napjainkban már egyáltalán nem hozhatók összefüggésbe a származási hely szerinti földrajzi eredettel. A „Liliputas” elnevezésre ennek éppen az ellenkezője jellemző. Eredetileg nem kapcsolódott földrajzi eredethez, mára azonban szorosan kapcsolódik egy előállítási helyéhez.

(13) A termék minőségi jellemzői és hírneve a földrajzi eredetének tulajdonítható. Noha a közzétett egységes dokumentum megállapítja, hogy a sajt a mérete miatt kapta a „Liliputas” elnevezést, az is egyértelműen kiderül belőle, hogy a sajt egyedi zamata és aromája annak köszönhető, hogy kisméretű hengerekben érlelik, belső mikroflóra és a *Penicillium pallidum* Smith mikroszkopikus penészgomba jelenlétében, amely a földrajzi területen található pincékben alakul ki. A „Liliputas” sajtra jellemző friss, tejsavas zamat és aroma kifejezetten a Belvederis község pincéiben megtalálható penésznek köszönhető. Ez a terület kedvező feltételeket teremt e penészfajta tenyészéséhez. A sajt kézzel, nem gépi módon történő előállítása szintén hozzájárul a penész kialakulásához és fennmaradásához. A „Liliputas” a litván tejipar legfontosabb termékeként ezenkívül jól dokumentált és megalapozott hírnévnek örvend, és minderről pontos leírás olvasható a közzétett egységes dokumentumban.

(14) A „Liliputas” és a „Liliput” sajt közötti különbségek ezért elég egyértelműek. A „Liliputas” sajt nem tekinthető általános terméknek.

(15) Azzal a kifogással kapcsolatban, hogy mivel a „Liliputas” sajtra a Szovjetunió szabványai vonatkoztak, ezért az a Szovjetunió területén bárhol előállítható volt, meg kell jegyezni, hogy a Szovjetunió fennállása alatt kötelező volt a termékeket ilyen szabványok hatálya alá vonni. Ez ugyanakkor nem jelenti azt, hogy a terméket – a Litvánia kezdeményezésére a dokumentumba felvett szabványban leírtak szerint – máshol is előállították volna. A termék mindenesetre 1969 és 1979 között számos díjat, oklevelet, minőségjelzést és érmet kapott, egyértelmű utalással arra, hogy a litvániai Belvederis községben előállított sajtról van szó.

(16) A „Liliput” és a bejegyzés előtt álló „Liliputas” elnevezés hangzása valóban hasonló. Mindkét elnevezés a sajt kis méretéből ered. Noha a „Liliputas” megkülönböztető tulajdonságokkal, minőségi jellemzőkkel és hírnévvel bír, a „Liliput” sajtnak vannak olyan tulajdonságai, amelyek a „Liliputas” sajthoz hasonlóvá teszik. Mivel az elnevezések és a termékek külleme igen hasonló, az 1151/2012/EU rendelet 13. cikkében előírt oltalom alkalmazása ahhoz vezethetne, hogy a „Liliputas” elnevezés bejegyzése miatt a lengyel sajtkészítők nem használhatnák a „Liliput” nevet.

(17) Igazolható, hogy a „Liliput” elnevezés használata sohasem irányult a „Liliputas” elnevezés hírnevének kihasználására. A név használata nem vezet, illetve vezethetett a fogyasztók megtévesztéséhez a termék tényleges származását illetően. A két termék két külön piacon kerül forgalomba, ahol jól ismertek és pontosan azonosíthatók. Ezért, és mert a „Liliput” elnevezést legalább 25 éven keresztül jogszerűen, folyamatosan és jóhiszeműen használták a „Liliputas” bejegyzése iránti kérelem Bizottsághoz való beérkezését megelőzően, a méltányosság és a hagyományos névhasználat elismerése érdekében a névhasználatot engedélyezni kell az 1151/2012/EU rendelet 15. cikke (2) bekezdésének megfelelő maximális átmeneti időszakra.

(18) Mindebből nem következik szükségszerűen, hogy a „Liliput” elnevezés használata jogszerűtlenné fog válni. Az 1151/2012/EU rendelet 41. cikkének (2) bekezdésével összhangban, ha – valamennyi lényeges tényezőt, különösen a fogyasztási területeken fennálló helyzetet és a vonatkozó nemzeti és uniós jogi aktusokat figyelembe véve – megállapítható, hogy a „Liliput” elnevezés köznevesültté vált, a név használatát nem befolyásolná a „Liliputas” elnevezés bejegyzése.

(19) Azok a védjegyek, amelyek nevében szerepel a „Liliput” kifejezés, és amelyeket a „Liliputas” elnevezés oltalom alatt álló földrajzi jelzésként történő bejegyzésére irányuló kérelem benyújtása előtt jóhiszeműen jelentettek be lajstromozásra vagy lajstromoztak, illetve amelyeknek az Unió területén belüli oltalma jóhiszemű használat révén keletkezett, az 1151/2012/EU rendelet 14. cikkének (2) bekezdésével összhangban az érintett termék tekintetében tovább használhatók, illetve oltalmuk megújítható, feltéve, hogy a védjegyekkel kapcsolatos jogszabályok általános követelményei minden más szempontból teljesülnek.

(20) A fentiekre tekintettel a „Liliputas” elnevezést indokolt bejegyezni az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába.

(21) Az e rendeletben foglalt intézkedések összhangban vannak a mezőgazdasági termékek minőségpolitikájával foglalkozó bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A „Liliputas” (OFJ) elnevezés bejegyzésre kerül.

Az első bekezdésben szereplő név a 668/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet ([1]) XI. melléklete szerinti 1.3. osztályba – Sajtok – tartozó terméket azonosít.

2. cikk

A „Liliput” elnevezés e rendelet hatálybalépésétől számítva 15 évig használható a „Liliputas” termékleírásának meg nem felelő sajtok esetében.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2015. február 24-én.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER

([1]) A Bizottság 2014. június 13-i 668/2014/EU végrehajtási rendelete a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 179., 2014.6.19., 36. o.).